

ragraphen. Jeg havde nemlig, som alle Andre, bemærket, at Kugleaffstemningen hidtil aldrig har været brugt, og at der hidtil har vist sig en Utilbøielighed til at bruge den, hvorfor dens Ansørelse i Forretningsordenen mere er at betragte som en Form, end som en Virkelighed, og jeg tvivlede ingentunde paa, at man navnlig var enig om, ved den nu foreliggende Leilighed ikke paa nogen Maade at ville gjøre Brug af den. Hvad der imidlertid bragte mig til at tage den Beslutning, som jeg nu søger at føre igjennem, det var, at jeg her i Salen hørte Dnset udtale om at nedsætte Tallet fra 40 til 30. I denne Bemærkning laa der for mig Muligheden af, at man dog ansaae Kugleaffstemningen for Noget, der ved denne Leilighed kunde bringes i Anvendelse, og maaskee mange Andre ansaae det for en Affstemningsmaade, der endog burde bringes i Anvendelse. Nu var jeg ikke længere tvivlsraadig, nu var jeg fast besluttet paa at bringe Sagen om Kugleaffstemning eller Ikke-Kugleaffstemning ind for Thinget. Jeg fremhævede allerede sidst, som jeg haaber vil være i Alles Grindring, de almindelige Grunde, jeg havde mod Kugleaffstemningen; men jeg besvarede ikke de Indsigelser, som bleve gjorte imod den, fordi jeg vidste, at de kom til Forhandling idag, og jeg vilde ikke optage Tiden dengang. Mit Svar mod Indvendingen skal være meget simpelt: Hovedindvendingen var, saavidt jeg forstod, Omsorg for den Person's Rolighed, som ved et Balg uden Kugler, ved et offentligt Balg, blev kaaret til at indtage en høi Stilling i Staten; man frygtede for, at Partisthed skulde gribe hans Sjæl, og at han i sin Regjeringsfylde skulde bruge sin Indflydelse til at forulempe eller krænke de Mand, som havde stemt imod ham. Denne Omsorg for den Høitstaaendes Upartisthed er adeldom, det skal jeg erkjende, men jeg frygter for, at der ikke ligger nogen rigtig Beregning paa Bunden. Hvor mange Personer er det, der ere udsatte for at lide under denne Partisthed? Det højeste Antal, der muligen kunde være udsat derfor, er Nogle og halvsjerdstindstyve, jeg troer 79, og af disse 79 skulde det være besynderligt, om de Alle stode i saadanne Forhold, at denne Fare kunde være stor, og det

skulde være endnu besynderligere, om de Alle vare af den Bestaenhed, at de frygtede for denne Martyrdom, og ikke hellere vilde gaae den imøde, end udsatte Andre for at bære den mulige Skyld; thi det glemme vi ikke, at, dersom Partistheden ulmer paa Bunden af den Mand's Sjæl, som er kaaret til en saadan Stilling, saa ligger Mistænksomheden ved Siden deraf, og saa grandfær han bag Kuglernes Skyld, og spørger: Hvem er den, som har været din Modstander? Han finder ikke den Rette, han finder Gen, og paa ham hæbner han sig skult. Ja, vi fremkalde en anden Art af Slethed, den nemlig, at en Mand, efterat have givet sin modstræbende Kugle, seer at vælte Skylden paa en Anden; thi det er den sikreste Maade til at gjøre sig selv fri og undgaae Partistheden. Jeg troer, at dette Hensyn til Partistheden bør ikke lede os, ligesaa lidt som Tanken om de svage Sjæle; her er ikke en Sjæl i denne Forsamling, som er tvungen herhen; Enhver vidste, paa hvilken Bilskaar han begav sig herhen, og han maa vide at være fattet paa alle Byrderne deraf. Han har desuden en Maade at unddrage sig deraf, han kan blive hjemme; er han svag, saa er han syg, og saa bliver han hjemme i sin Seng, saa stemmer han hverken Ja eller Nei, og Faren er forsvunden. Saa siger man: Ja, men, om nu det halve Antal bliver hjemme, saa at der ingen Forsamling kan finde Sted, hvad saa? Ja, saa ligger Sagen klar for, saa har Rigsdagens Fleertal beviist, at den Act vil den ikke gaae ind paa, og at der skal appelleres til Folkets Stemme; saa opløses Rigsdagen, en ny vælges, og man veed, hvorfor. See! her er ingen Forulempning imod den Enkelte, ingen Partisthed at tale om, og, skulle vi desuden tage den Art Forholdsregler, for at gjøre de Styrendes Stilling sikker og klar, hvorledes skulle vi da sikke dem i saa mange andre Retninger? Nei, lader os have en Provesteen paa dem, for at vi der, hvor vi kjende ethvert Forhold, kunne see, hvorledes deres Sindelag er; det er godt, at enhver Mand, som staaer i en høi Stilling, staaer ligeoverfor Provvelsen, for at han kan erkjendes slet eller god; veies bør han, og jo sikkrere og klarere Vægten er, desto bedre er man istand til at veie ham.